

DE WIJSHEID DER MYSTERIËN

Wat is een mysterie? Misschien is het aardig te beginnen met een van de eigenaardigste mysteriën van de menselijke geschiedenis.

Wanneer we zo'n 170.000 jaar teruggaan, dan zijn er heel wat verschillende richtingen van geloof of bijgeloof zegt men tegenwoordig. Maar één ding hebben ze gemeen: ze geloven allemaal in manas of manu of mana. Het wordt verschillend gezegd, maar men verstaat er hetzelfde onder, het gaat om levenskracht. Hoe komt het dat in die periode, die volgens u zo primitief moet zijn geweest, het is zelfs nog vóór de jagers, ze allemaal deze opvatting hebben gehad?

Het zou een groot mysterie zijn, als we moeten aannemen dat er vóór de ijstijd, die er ongeveer 180.000 jaar geleden is geweest, geen beschavingen van belang zijn geweest. Zouden er wel beschavingen van belang hebben bestaan vóór die tijd, dan is misschien veel van hetgeen men toen reeds dacht en wist in feite ook overlevering. In ieder geval hebben we te maken met verschillende denkwijzen waarvan voorouderverering, een vorm van totem en taboe, magie en natuurverering de hoofdrichtingen zijn. Dan valt op dat ze bepaalde elementen in zich dragen en daarbij zijn overleveringen van wonderlijke verschijnselen aan de hemel.

Het geloof dat men met bepaalde formules en zelfs met tekeningen of afbeeldingen invloed kan krijgen op andere mensen, dieren of planten blijkt ook overal te bestaan. Het wonderlijke is dat de vruchtbaarheidsriten, die ook in die tijd overal welig tierden (zelfs zonder "morning after pill") de mensen wel wisten van mana, wisten van hemelse verschijnselen, zelfs spraken over goden en krachten die uit de hemel op aarde kwamen en dat ze schijnbaar niet precies wisten waar de kindertjes vandaan komen. Dat is een tegenstrijdigheid.

Willen we proberen om hetgeen we thans mysteriën noemen beter te leren kennen, dan kunnen we zo'n 80.000 jaar teruggaan. We vinden dan jagers en de eerste herdersculturen. Daar vinden we ook de sympathische magie sterk vertegenwoordigd, daarbij grote verschillen maar toch ook natuurverering. In die periode wordt ook een geheimzinnig beroep gedaan op een god of op goden die uit de hemel komen. Symbolen, welke in die tijd al worden gebruikt bevatten o.m. het zonnerad, maar ook andere symbolen die eerder doen denken aan een spiraal. Het is denkbaar dat ze iets wisten over een spiraalnevel. We weten het niet zeker, maar het is denkbaar. Hier gaan de mensen voor het eerst formaliseren. Er worden bepaalde dingen geïmiteerd. Je vraagt je dan onwillekeurig af wat dat slingerhout (het voorwerp dat boven het hoofd wordt rondgedraaid en een snorrend geluid maakt) eigenlijk representeert? Het schijnt een geluid te zijn dat eigen is aan de verschijning van goden.

We gaan verder. Laten we eens 9000 à 10.000 jaar teruggaan, dus vóór het begin van deze jaartelling. Dan ontdekken we in China het begin van wat wij later het taoïsme zijn gaan noemen. Dit taoïsme blijkt wonderlijk genoeg een kennis te bezitten van sterren: en wel een kennis die dermate expliciet is dat men zich afvraagt hoe ze dat nu zonder kijker of iets dergelijks te weten zijn gekomen. Men vindt verder een indeling van de kosmos waarin niet alleen de vier windstreken worden ingedeeld, maar ze hebben ook nog hetzelfde kruis voor de verdeling van de ruimte: iets wat o.m. in de Dierenriem nog tot uiting komt. Hier is sprake van een ordenend principe, maar ook van verschillende werelden. Er is sprake van een hemelrijk, al wordt het dan niet op een christelijke manier voorgesteld het is toch iets dergelijks. De entiteiten daarin zijn soms sterren. Van een uitgeworpene wordt in een parabel, die ongeveer 7.500 jaar vóór onze jaartelling al wordt verteld, gezegd dat hij door het Gerecht der Goden werd uitgedreven en dan als een komeet door de ruimte moest zwerven. Hoe komen ze aan die dingen? Gaan we in China nog iets verder, dan komen we zo ongeveer 6.000 jaar geleden. Daar blijkt iemand reeds een voorstelling te hebben van de materie. Hij heeft het niet over atomen e.d., die kennen ze niet eens. Maar ze hebben het over die kleine delen van de kosmos en over de explosiemogelijkheid daarvan. Hebben ze soms iets geweten van de atoombom?

Waar komt dit vandaan? Dat zijn vragen waarop we moeten trachten een antwoord te vinden vanavond.

De wijsheid der mysteriën alleen maar zien als een aantal esoterische verhalen zonder meer is natuurlijk zinloos. Esoterie kan waarheid bevatten, maar het kan net zo goed gezwam zonder einde worden. Een willekeurig postulaat t.a.v. de innerlijke mens en de goddelijke structuren kun je uitwerken totdat het een zeer interessante leerstelling wordt: dat is op aarde vele malen gebeurd. Maar kijken we in de historie, dan worden we geconfronteerd met raadselen. Als we nu teruggaan zo'n 5000 à 6000 jaar vóór de jaartelling en we kijken in Egypte, dan worden wij wel geconfronteerd met zeer eigenaardige architectonische bereikingen. De architectuur daar liegt er niet om. Maar alweer, schijnbaar is de kennis gekomen uit de hemel, ook al wordt die dan in godenverhalen voorgesteld.

Kennis van de psychologie. De innerlijke mens wordt daar ontleed soms op een manier waar je werkelijk je pet voor zou moeten afnemen. Daarnaast is er een vreemde mengeling van kunde en onkunde. Bijvoorbeeld: er is geen enkel bewijs dat die mensen wisten wat de bloedsomloop is of doet. Gelijktijdig is bekend dat zij trepanaties verrichtten, dat zij bepaalde andere operaties verrichtten. Het is geloof ik een jaar of tien geleden dat ze in Londen tot de ontdekking kwamen dat een mummie een lidteken had en dat ze na enig onderzoek tot de conclusie kwamen dat het waarschijnlijk van een blindedarmoperatie moest zijn geweest. Toch was die mummie 3000 jaar v. Chr. al gebalsemd. Het is een vreemde situatie. Waar komt dit alles vandaan?

Dan kan ik nog verder vertellen over de geheimzinnige kabbalistische wijsheden die zeker niet alleen joods zijn. Ik kan spreken over de eigenaardige wereldvoorstelling van de ariërs. Ongeveer 2000 jaar v. Chr. begint dat: goed op te komen en ook al de daaraan verbonden wonderen. Laten we nu een paar dingen samenvatten.

In praktisch alle oude culturen wordt op de een of andere manier gesproken over luchtvaart, de reizigers door de ruimte, de hemelen. Zelfs in het Oude Testament, vinden we voorbeelden van z.g. visioenen die kennelijk daarop schijnen te slaan. Dit zo algemeen verbreid zijnde denkbeeld kan volgens mij niet inhaerent zijn aan de menselijke natuur. Het moet een externe oorzaak hebben. Die externe oorzaak kan alleen een werkelijke oorzaak zijn. Anders gezegd: ergens in het verleden van de mensheid zijn bijna overal op aarde vliegende voorwerpen waargenomen en heeft men ook personen of goden gezien, die tijdelijk op aarde kwamen. Zelfs in bepaalde bijbelse overleveringen wordt gezegd, dat "de zonen der goden (of engelen) ingingen tot de dochteren der mensen." Als je dat als basis neemt, dan kom je ook tot een gemakkelijker begrip voor de wijsheid der mysteriën. In die mysteriën worden herinneringen bewaard aan het verleden, experimenten, maar ook werkwijzen waarvan men de zin misschien hier en daar al kwijt is, maar waarmee toch - en dat moeten we niet vergeten - wel iets gedaan kan worden.

De geheimen in de mysteriën zijn dan ook tweeledig. Ze bevatten concrete kennis. Vaak beperkt, fragmentarisch, maar ongetwijfeld ook wetenschappelijk van belang. Daarnaast een filosofie, een wereldvoorstelling waarin de overleveringen van het verleden worden samengevoegd met de innerlijke mogelijkheden van de mens. Een mens, die in staat is innerlijk de juiste toestand te bereiken, komt tot een herbeleven van bepaalde, tot het verleden behorende droombeelden. Indien hij op deze manier zich juist weet af te stemmen, zal hij in staat zijn om die brokstukken van kennis, die hem later na de inwijding worden overgedragen op de juiste manier te gebruiken. Dan is het van belang na te gaan welke zaken een grote rol spelen. In de eerste plaats gaat het over harmonie, naastenliefde of liefde. Overal speelt het een rol. Soms wordt men offer, in andere gevallen versmelt men. Het versmelten doet weer denken aan de origine van bepaalde natuurgodsdiensten of misschien zelfs aan een vruchtbaarheidscultus. Zeker is dat de mens met anderen tezamen een eenheid moet bereiken en dat hij alleen op dat ogenblik een voldoende evenwichtigheid heeft om te kunnen reageren op de anderen, de godheid, de goden, de krachten die de natuur beheersen.

Evenwichtigheid is dan ook een zeer belangrijk iets in praktisch elke inwijdingsschool. Ook in mysteriescholen is dit jezelf beheersen en jezelf leren kennen nog steeds van het allerhoogste belang. Dat is duidelijk. Als je leeft in een wereld waar je van de werkelijkheid slechts een klein deel bewust kent en je moet geconfronteerd worden met de geheimen in de grote werkelijkheid, die de mens - op welke wijze dan ook - eens zijn geopenbaard of met technieken die de mens zich nu niet kan voorstellen, maar die eens hebben bestaan, dan moet je ook

innerlijk het evenwicht bezitten om die krachten te kunnen beheersen, die experimenten te kunnen uitvoeren, en wat meer is, om ook jezelf te beheersen in het gebruik van de mogelijkheden die daardoor ontstaan. Want een mens, die alleen de geheimen kent en die zichzelf niet kan beheersen, wordt een tiran, een dictator, een soort Idi Amin. Die moordt en dood en zegt dan nog dat hij het doet voor het welzijn van een ieder.

Juist de mysteriescholen hebben geleerd dat de vrijheid van de mens erg belangrijk is, ook als die beperkt blijft. Je zit met een innerlijk leven dat onevenwichtig is en dat speelt zowel in het leven als na de dood een rol. Maar de onevenwichtigheid kun je opheffen. Als je het boek over Bardo (het Tibetaanse Dodenboek) leest, dan valt op dat er bepaalde dingen onvermijdelijk zijn: ze zijn deel van je wezen. Maar er bestaan ook formules om aan een deel daarvan te ontkomen. Anders gezegd: op het ogenblik, dat ik mijzelf beheers, ben ik niet meer het slachtoffer van het Rad als zodanig, maar heb ik de mogelijkheid om daar een keuze te doen. Als ik mij niet hecht aan de dingen (dat zien we later in het boeddhisme nog veel duidelijker naar voren komen en nog later in het lamaïsme) dan word ik zelfs geconfronteerd met een absolute vrijheid. Als ik mij aan niets hecht, kan niets mij binden. Dat wil zeggen, dat ik te allen tijde en onder alle omstandigheden de innerlijke rust en de harmonie kan vinden waardoor mij het contact met die grotere, meer werkelijke wereld of met die kosmische kracht mogelijk wordt. Dit treft men overal aan.

Een groot gedeelte van de moderne mysteriescholen zijn uit de aard der zaak op het christendom of op een van de andere grote godsdiensten gebaseerd. Dat betekent, dat ze zijn uitgedrukt in de termen van een bepaalde godsdienst. Laten we als voorbeeld nemen de Rozenkruisers. Die zijn inderdaad op het christendom gebaseerd, maar op de achtergrond zien wij weer de symbolen, die al in de oudheid voorkomen: het kruis, waarin de verdeling, maar gelijktijdig de mogelijkheid tot oriëntatie ontstaat: de cirkel hier uitgebeeld als een bloem met vele bladen (tevens het symbool van een chakra) en we zien daarin de Christus. Maar niet Christus als een mens, maar eerder Christus als een liefde of een harmonische waarde. Het is duidelijk dat deze mensen, uitgaand van die symboliek, werkend in de richting van een zelferkenning maar ook een zelfbeheersing, op den duur komen tot een wijze van leven waarin het hun inderdaad mogelijk is innerlijke verlichting te ondergaan. Dat wil zeggen: een werkelijkheid te betreden die een beetje groter is dan de zuiver zintuiglijke. Nu wordt over die Rozenkruisers uit het verleden, over de grote pietten onder hen althans, verteld dat ze zoveel konden. Een geliefd voorbeeld daarvan is de wintertuin van de Graaf van St. Germain, die in Parijs midden in de winter gasten uitnodigt, ze binnenvoert in een tuin (half binnenplaats, half tuin). Overal ligt er sneeuw, maar daar schijnt de zon, de bloemen bloeien en de familie gaat gezellig aan tafel. Een wonderlijk iets.

We horen van Rozenkruisers die goud maken, die dus alchemisten zijn. We horen van Rozenkruisers die in staat zijn om geesten te bezweren. Al deze feiten bewijzen dat het gaat om het kennen van een andere dimensie van het menselijk bestaan. Schakel je echter over naar b.v. de theosofie, dan kom je daar ook heel eigenaardige verhalen tegen, zoals dat Hélène Blavatsky een trapnaaimachine bezat die vanzelf liep omdat ze daar een paar natuurgeesten aan had gezet die dat ding voor haar in beweging hielden zodat ze zelf niet moe werd. Overigens, wie enigszins weet hoe ze is geweest, zal toegeven dat deze vorm van praktisch werken haar wel zeer gelegen moet hebben. Over andere groten wordt verteld, dat ze op de een of andere manier eigenlijk vreemde dingen tot stand brengen.

Dan kunnen we kijken naar wat tegenwoordig de Vrijmetselarij heet. Oorspronkelijk Les Maçons Libres en vóór die tijd De Schrijvers. Want de Vrijmetselarij is ook weer een tak van degenen die overleveringen schreven. En die kunnen weer worden teruggevolgd tot in Egypte. De eigenlijke Maçons Libres ontstaan in de tijd van de grote kathedraalbouwers, ongeveer 1400. Zij hebben ook kennis. En wat blijkt, hun mysteriën bevatten vakkennis en tevens een enorme kennis van verhoudingen die ook op geestelijke en menselijke contacten van toepassing is. Het wonderlijke is niet, dat ze hun geheimen hadden (dat had elk gilde in die tijd), maar dat ze geheimen hadden waardoor hun werk enerzijds geestelijk en anderzijds zuiver stoffelijk is. Langzaam maar zeker verloopt dat een beetje. We krijgen de Loges in Engeland. Daaronder zijn er vele die het eigenlijk doen omdat het zo gezellig is. Daarvan zijn er nu nog vele op de wereld. Maar de werkelijke mysteriën zijn hier alweer: de kennis van het "ik" en het vinden van een bijzondere relatie tussen wat men innerlijk is en wat men naar buiten toe aan een taak op zich neemt of wil volbrengen.

De alchemisten.

Van de alchemisten is bekend dat ze goud probeerden te maken; ze waren dus chemici. Maar één ding ontgaat de mensen meestal: de ware alchemist werkt in de cel, het studeervertrek en hij beproeft het in het laboratorium. Daar komt enerzijds bij introspectie: het zoeken naar innerlijke harmonie en verhoudingen, anderzijds het werken met zuiver stoffelijke krachten.

Ik geloof, dat ik nu voldoende voorbeelden heb opgenoemd om weer een conculie te trekken: De wijsheid der mysteriën bestaat niet in zuiver geestelijke of zuiver stoffelijke kennis en praktijken, maar juist in de versmelting van geest en materie. Het is eigenlijk het terugkeren tot een oude wetenschap waardoor de mens meester wordt van de materie op het ogenblik, dat hij zelf meer bewust deel kan worden van een groter geestelijk geheel of van een geestelijke wereld. Wat is dan de wijsheid der mysteriën? Dat is een beetje moeilijk. Je kunt een extract maken, maar dat is niet hetzelfde als datgene waaruit je extraheert. Toch leert de alchemist dat je uit bepaalde kruiden een extract moet maken (op een heel bijzondere manier trouwens) en dat je dat driemaal moet herhalen. Dat extract wordt voortdurend gefiltreerd. Wat op het filter blijft, wordt verbrand en daarna weer toegevoegd. Daaruit ontstaat dan de z.g. "kleine steen". Nu is dat voor ons misschien toch een bruikbare techniek. Een essence zoeken. Dus het wezenlijke, de essentie van al die verschillende mysteriescholen en mysteriën, en kijken wat er eigenlijk wegvalt. Dan die praktijk gewoon door de bank nemen, verkruimelen, toevoegen aan de geestelijke inhoud die we hebben gevonden. Misschien dat we dan iets krijgen waarmee we wat kunnen doen. En zoals de alchemist al zei: "Wie de kleine steen niet heeft, zal de grote steen (de Steen der Wijzen) nooit kunnen vervaardigen." Daar zit wat in.

In de eerste plaats de essentie. De mens die leeft is verbonden met een grotere wereld dan hij zintuiglijk kan overzien of beseffen. Wanneer hij daarmee wordt geconfronteerd zonder eerst zijn begrip van bestaan en zijn mogelijkheden van uiting te hebben aangepast, wordt hij onevenwichtig. Hij zal vernietigd worden. Daarom is het belangrijk, dat de mens eerst leert om zichzelf innerlijk te beheersen, dat hij leert voor zichzelf een zo groot mogelijke harmonie tot stand te brengen. Eerst dan is hij rijp om een stap te doen naar die grotere wereld die niet meer redelijk te omschrijven is.

In de tweede plaats. De mens alleen schijnt deze harmonie maar zeer moeizaam te kunnen ervaren en beleven. Er zijn verschillende benaderingswegen denkbaar die lopen van seksuele praktijken tot gemeenschappen, die in absolute abstinentie van alle vreugden des levens samenkomen. Eén ding is echter zeker: een je absoluut verbonden gevoelen en in emotionele verbondenheid opgaan is noodzakelijk. Dit is de kracht waardoor in het "ik" bepaalde energieën, mogelijkheden en ervaringen worden gewekt.

In de derde plaats: Als je eenmaal die innerlijke wereld beleeft, kun je haar nog niet uitdrukken. Maar je kunt wel datgene wat ze voor jou betekent in je eigen wereld kenbaar maken. Innerlijke kracht is om, te zetten in constateerbare stoffelijke kracht, mits het innerlijk evenwicht er is. Daartoe moet men echter verbonden zijn met een innerlijk en emotioneel geheel waardoor de eigen evenwichtigheid en het begrip van orde in de totale opbouw niet teloor kunnen gaan.

Al deze dingen tezamen betekenen, dat de wijsheid der mysteriën is gebaseerd op het erkennen van je innerlijke vermogens en krachten: een overwinnen van je op zuiver stoffelijke of zintuiglijke waarden gebaseerde begeerten en impulsen, zodat je die bewust kunt gebruiken om vervolgens in evenwichtigheid uit een innerlijke wereld krachten te putten. Of die innerlijke wereld werkelijk alleen in de mens bestaat, is niet met zekerheid, te zeggen, daar de mysteriën elkaar hierin tegenspreken. Zeer waarschijnlijk moet worden geacht, dat het hier gaat om een wereld waarvan de mens iets in zich draagt, maar die grotendeels buiten hem existeert. Door innerlijke waarden om te zetten in stoffelijke waarden wordt niet alleen een bereiking in de stoffelijke wereld mogelijk, maar daarnaast zal een juister en bewuster eenheid met die grotere of innerlijke wereld kunnen worden bereikt.

Wat is er nu allemaal weggefallen? De riten, de symbolen en al dat andere. Rituelen verschillen van groep tot groep. De gehanteerde symboliek wijkt zo sterk af, dat het haast onmogelijk is om daarin enige eenheid te vinden, tenzij we ons willen beperken tot slechts enkele tekens die overal wel voorkomen. Laten we die dan in het filter laten vallen. Laat ons kijken wat de as van dit alles betekent. Ik kom dan tot deze conclusie:

De mens is niet alléén in de kosmos. Er bestaan zowel stoffelijke als op andere wijze bestaande entiteiten, die onder omstandigheden een bewustzijn met de mens kunnen delen, waarvan de mens technieken kan leren en waaraan de mens op zijn beurt ook weer bepaalde waarden kan toevoegen. Hoe hij die uitbeeldt is niet zo belangrijk. Wel is belangrijk, dat dit alles het idee van de kringloop sterk bevordert. Dan blijft over één kringloop waarin de uitwisseling van krachten tussen de mens en dat andere bepalend is voor de ontwikkeling van de mens en voor de manifestatie van het geheel der krachten in elke wereld waarin die mens vertoeft. Voeg dit nu bij al het andere en uw eindconclusie zal zeer waarschijnlijk zijn, de mijne is dat althans:

Er is iets wat wij kosmische liefde kunnen noemen: een volledige aanvaarding en ervaring van het geheel van de kosmos. Dit zal in ons het sterkst constateerbaar zijn, maar het is ook buiten ons aanwezig. Door te leren dat wat in ons wordt erkend en beleefd buiten ons te zien, kunnen we het geheel van ons bestaan veranderen en in deze verandering meester worden over ons lot en ons leven, maar gelijktijdig ook op de juiste manier dienstbaar zijn aan alles en allen waarmee wij ons verbonden achten.

Omdat ik drie verschillende delen heb behandeld, zal het u niet zo moeilijk vallen vragen te stellen die u interesseren. De historische ontwikkeling is hoofdzakelijk in vraagtekens gesteld. Ik heb daar wel een mening over.

Ik ben van mening, dat de mensheid in het verre verleden een hoge beschaving heeft gekend, al was de vorm van de mensheid toen een andere.

Ik ben ervan overtuigd, dat er tussen de aarde en verschillende andere beschavingen in de kosmos vele en praktisch voortdurende contacten zijn geweest die slechts, wanneer een beschaving bepaalde technische toppen bereikte, tijdelijk zijn onderbroken of verminderd.

Ik ben ervan overtuigd, dat een groot gedeelte van de overleveringen, die in de mysteriën mede behouden zijn, ook berusten op technische gegevens, zoals bepaalde rituelen feitelijk vaak niets anders zijn dan het imiteren van technische handelingen, die een ander en veel hoger beschaafder ras eens op aarde heeft gebracht. Het is echter niet met zekerheid te constateren.

Als het gaat om die eigenaardige kennis welke wij overal ontmoeten (dan heb ik nog niet eens gesproken over de kaart van Piri Reis), dan kan ik alleen maar zeggen: De mensheid heeft in het verleden over meer kennis beschikt dan op grond van het huidige stadium van wetenschappelijk en historische kennis redelijk aanvaardbaar is. Toch zijn er relieken van overgebleven.

Dus moeten we ons afvragen waar ze vandaan komen. Dat de mysteriën zelf, elk op hun eigen manier, werken niet een innerlijke kracht die vergelijkbaar is, behoeft ons niet te verbazen omdat zelfs in de verre oudheid overal op de wereld de mensen reeds dachten aan bepaalde vormen van kracht en van levenskracht, wat ik o.m. manas heb genoemd.

Hier een vaste lijn trekken, lijkt mij haast ondoenlijk. De veelheid van mysteriescholen op aarde is te groot. Zelfs als we alleen van het heden uitgaan, dan zouden we er een kleine zestig moeten behandelen die zeer verschillend zijn. Gaan we terug in de historie, dan komen we tot een aantal van zeker 250 mysteriescholen waarvan het bestaan historisch aantoonbaar is.

Ik ben daarom overgegaan tot het geven van een these. Hierin heb ik naar mijn beste overtuiging de grondwaarden weergegeven die in praktisch elke school - of die in magische mysterieschool is, esoterische school of nog andere - voorkomen. Ik heb getracht een eindconclusie daaraan te verbinden die redelijk is, die gelijktijdig strookt met alle gegevens waarover ik kan beschikken. U heeft de mogelijkheid daarover na te denken. Wilt u gegevens hebben op een bepaald terrein, dan zal ik ze u voor zover mij dit mogelijk is geven. Er zijn echter bepaalde zaken, die ook vanuit ons standpunt inderdaad behoren tot de verboden Arcana. Daar kan ik dus geen volledig antwoord op geven, maar alleen een antwoord dat pas zinvol wordt, indien men reeds weet waar het over gaat.

DISCUSSIE

❖ *Kunnen wij de vele z.g. wonderen zien als mysteriën en zo ja, hebben die een lerende functie van hogere intelligentia ten aanzien van de mens?*

Van sommige wonderen is het een wonder dat iemand de moed heeft om het een wonder te noemen. Er zijn wonderen, die voortvloeien uit zuiver natuurlijke wetten die de mensen nog niet helemaal kennen. Die noem ik ook geen wonderen. Dan zijn er ook nog verschijnselen, die uit de innerlijke mens voortkomen en die in wezen niet buiten de mens bestaan, maar die de mens innerlijk beleeft en daardoor buiten zich allerlei opschudding veroorzaakt. Er zijn ook wonderen die inderdaad wonderen zijn. Dat zijn er in verhouding betrekkelijk weinig. Als we kijken wie die wonderen doen, dan blijkt dat we elke keer weer te maken hebben met Meesters: de meer bewuste mensen zijn er dan bij betrokken. Dat er spontane wonderen gebeuren (zaken die onvoorspelbaar zijn), komt volgens mij bijna niet voor. Wel zien wel eens, dat de omgeving bijzonder scherp reageert op de geestelijke instelling van mensen in die omgeving. En als dat opvallend wordt, dan noemen ze dat ook een wonder. Maar is het dat wel? Ik geloof, dat het maar een natuurlijk verschijnsel is.

❖ *Ik bedoelde de Meesters die met een voorbeeld komen dat mag lijken op een wonder. Zijn dat leerstellingen met de bedoeling bij te dragen tot de ontwikkeling van de huidige generatie?*

Als u zegt, dat mensen die een hoger bewustzijn hebben bereikt soms dingen doen die voor anderen wonderen lijken om de aandacht te trekken, ja, dat is nu eenmaal zo. Vroeger had je de medicijnman en de tandarts op de markt. Die begonnen ook met fanfare en tromgeroffel en dan kwam je pas tot zaken. Dat is heel vaak nodig om de aandacht van de mensen te trekken en op hen te kunnen inwerken. Zo heeft de Meester vaak ook vertoon nodig. Maar als je dat vertoon op de keper beschouwt, is het een wonder in die zin dat een ander het hem niet kan nadoen, tenzij hij gelijke geestelijke mogelijkheden in zich draagt.

❖ *Is dat ook de manier van werken van Saïd Baba?*

Saïd Baba heeft ook een aantal dingen gedaan die niet zo gemakkelijk te verklaren zijn en daardoor heeft hij de aandacht kunnen trekken van de mensen. Hij heeft hen kunnen brengen tot het aanvaarden van zijn denkwijze. Daar komt dan verder bij, dat om die denkwijze verder te kunnen propageren veel van hetgeen Saïd Baba heeft gedaan, wordt overdreven. Met Jezus was het net zo. Het is niets nieuws.

❖ *Het neemt toch niet weg dat er toch feiten overblijven, die echt gebeurd zijn.*

Natuurlijk, er zijn feiten die echt gebeurd zijn. Laat mij het zo zeggen: Hij heeft één keer een vuurtje gemaakt zonder dat hij daarvoor een duidelijke ontsteking heeft gebruikt. Hij heeft door zijn wil vuur doen ontstaan. En dan vertellen ze later. Als hij in de buurt is, had je geen lucifer nodig. Hij stak alles aan. Zo gaat dat. Dat is de vertekening ervan. Het feit blijft bestaan, maar het wordt wonderdadiger gemaakt door het te overdrijven. Die overdrijving komt grotendeels van de volgelingen. Maar als de volgelingen iets zeggen over hun Meester, dan is het voor de Meester heel erg moeilijk te ontkennen wat zijn leerlingen vertellen, omdat hij daarmee gelijktijdig de aandacht, die hij nodig heeft, zou verliezen.

❖ *U zei, dat wonderen vaak geen wonderen zijn. Dan zijn er toch ook wonderen 2^e klas die niet door mensen kunnen worden vertoond, maar alleen door degenen die dezelfde geestelijke waarden bezitten. Wat de Meesters verrichten is toch niets anders dan het harmonisch toepassen van hogere wetten die wij niet kennen?*

U moet niet zeggen: elk wonder is een wet. U moet zeggen: er is geen wonder denkbaar dat niet valt binnen het kader van de kosmische wetmatigheden. De mens is zo, dat wanneer hij de wetmatigheid kent, hij het wonder niet meer acht, ofschoon het voor hem een wonder blijft, maar hij beseft dat niet meer.

❖ *Zijn er wonderen in de kosmos?*

Wat is uw formulering van een wonder? Als u zegt: het is iets tegennatuurlijks, dan zeg ik: tegennatuurlijke dingen bestaan niet. De algemene formulering van een wonder is: het gebeuren van iets, het ontstaan van een verschijnsel op een verstandelijk niet verklaarbare wijze door inwerking van onbekende krachten. Theoretisch is het een wonder, dat als het KNMI zegt: Volgende week gaat het vriezen, en het krijgt gelijk.

- ❖ *Er bestaat een theorie over parallelwerelden met hun leefpatroon. Kunnen raakpunten tussen deze werelden, die voor beide partijen per definitie onduidelijk zijn, de basis vormen van wat we mysteriën noemen?*

Voor zover ik kan nagaan, niet van mysteriën waarin wij dit hebben gehanteerd vanavond. We hadden het namelijk over de mysteriescholen. Parallelwerelden bestaan. Je zoudt ze misschien beter kunnen uitdrukken als mogelijkheidswerelden. Dat zijn dan wel geen volledige parallellen, maar er is een gemeenschappelijk oorzakspunt waar een splitsing in "ja" en "neen" op een bepaald gebeuren zo'n groot verschil doet ontstaan, dat afwijkende mogelijkheidsontwikkelingen kunnen optreden. Als we daarmee te maken hebben, is het mogelijk dat één van dergelijke werelden op een punt afbuigt en weer met de hoofdstroom (de wereld waarin we leven) in contact komt, deze snijdt en daarin opgaat. Op het ogenblik, dat dit gebeurt, zien wij verschijnselen die redelijk niet verklaarbaar zijn, omdat er krachten ontstaan die uit beide werelden stammen en daardoor verschijnselen veroorzaken die niet, in de natuurlijke structuur van een wereld kunnen worden ingepast.

Voorbeeld: lopende stenen.

Lopende stenen kunnen ontstaan als gevolg van een zeer dicht bij elkaar liggen van z.g. parallelwerelden, mits in beide werelden gelijktijdig een energie-uitbarsting plaatsheeft. Maar dat kan ook een onweer zijn. Op grond daarvan ontstaat er een ontlading en kunnen stenen gaan lopen. Met dit voorbeeld hoop ik duidelijk te hebben gemaakt dat a: parallel werelden bestaan en zeker ook denkbaar zijn, b: dat ze zelden een directe invloed hebben op uw wereld, maar dat wanneer die invloed optreedt, ze resulteert in een aantal eigenaardige verschijnselen. Ik kan daaraan toevoegen dat mensen, die de verschijnselen zien en erg onder de indruk daarvan komen, misschien op basis daarvan een godsdienst of een mysterieschool stichten. Maar dat heeft weer niets te maken met de werkelijkheid van de kosmische mens.

- ❖ *Kunt u een voorbeeld geven van bijzondere verschijnselen?*

Ik heb er één gegeven, de wandelende stenen die in Mexico en Arizona zijn voorgekomen.

- ❖ *En de Bermuda driehoek?*

Neen, dat hangt daar niet mee samen. Het hangt wel samen met parallelwerelden. Hier is een andere agens. Hier is een soms door omstandigheden ingeschakelde energieontlading welke mede aansprakelijk is voor een groot deel van die verschijnselen. Ook voor de plotselinge afwijking van lichtverhoudingen, het ontstaan van mist, sterke temperatuurveranderingen in het oppervlakte water op korte termijn en zeer plaatselijk.

- ❖ *Is het u niet mogelijk zo in het verleden te duiken dat u een volledig inzicht en overzicht krijgt van wat er precies is gebeurd?*

Dat is wel mogelijk. Ik heb, zoals sommigen van u wel weten, een bijzondere voorliefde voor de historie. Ik zou u heel wat kunnen vertellen over de legendarische rijken als Atlantis, Mû en zelfs van de daar vóór liggende beschavingen van wezens, die meer een insectachtig uiterlijk hebben dan warmbloedig aandoen. Maar als ik u dat vertel, dan is het een verhaaltje, het is niet controleerbaar. Als we spreken over de mysteriën en we zien dat veel mensen in deze tijd geïnteresseerd zijn in mysteriescholen, dan moeten we proberen die benadering zo te houden, dat ze de mens zelf de mogelijkheid geeft tot controle en denken. Zelfs de jaartallen of tijdsafstanden, die door mij zijn genoemd, zijn zodanig te controleren in de historische opvattingen van de mensheid, zoals ook een deel van de door mij genoemde feiten controleerbaar is, dat de door mij gestelde vragen daardoor saillant worden. Ze hebben ook in de termen van moderne wetenschappelijk denken reden van bestaan. Alleen daardoor kan de rest van mijn these interessant worden. Anders blijven we hangen in iets wat een vaag bla-bla is. Ik moet zeggen, dat ik daarvoor in het kader van dit onderwerp weinig voel.

Ik kan u gaan vertellen dat ze in Atlantis ook met allerlei technieken hebben gewerkt, o.a. met telekinetische technieken, met bepaalde krachten, zelfs met iets wat men later Frill (?) heeft genoemd. Dat is een energiewerveling, die voor bepaalde telekinetische verschijnselen maar ook voor levitatie e.d. aansprakelijk kan zijn.

Ik kan u ook vertellen hoe de indeling van de hoofdstad van Atlantis is geweest. Ik kan u vertellen welke afstanden men heeft afgelegd, hoe men zich oriënteerde tijdens zeereizen waarbij men land uit het oog verloor. Maar heeft u daar wat aan? Feitelijk niets. We blijven steken bij wetenswaardigheden. Wetenswaardigheden zijn amusant. Maar als we gaan

discussiëren over de wijsheid der mysteriën, dan moeten we eerst proberen om die wijsheid aanvaardbaar te maken. Wat is het mysterie? Waar komt dat vandaan? Wat is de inhoud ervan? De grootste gemene deler desnoods? Maar wat is ongeveer de inhoud? Dat is de opzet geweest van mijn inleiding. En welke conclusie is daaruit vandaag de dag nog gewettigd te noemen?

❖ *Waarin ligt de wijsheid der mysteriën?*

De wijsheid der mysteriën ligt in het begrip van een eenheid, die op innerlijk gebied bestaat, maar die ook in de wereld waarin men leeft gemanifesteerd moet worden, omdat alleen door het manifesteren van de innerlijke eenheid de krachten, die innerlijk beleefbaar zijn en die behoren tot een grotere werkelijkheid in je wereld ook werkzaam kunnen zijn. Het is de mogelijkheid om alle kosmische waarden zodanig te transformeren, dat ze betekenis krijgen in de beperkte wereld waarin je als mens zintuiglijk leeft.

❖ *Wat verstaat u onder sympathische magie?*

Sympathische magie is in feite een overdrachtelijkheid. Als ik b.v. zeg. Als jij ziek bent en ik ga in het ziekbed liggen en laat me behandelen, dan kun jij daardoor beter worden. U denkt misschien: dat is vreemd, maar het is in bepaalde landen nog steeds de gewoonte dat de man in het kraambed ligt. Sympathische magie bestaat nog steeds. Ze is o.m. deel van voodoo praktijken, goena-goena en de z.g. Witchery. Het engels denken speelt ermee. Het behoort tot vormen van kabbalistische magie die ook nog worden toegepast. De sympathische waarde, de overdracht, speelt zelfs nog in bepaalde vormen van alchemie een rol. Overal op de wereld doet men er nog wel iets mee.

❖ *Ook in positieve zin?*

Als het alleen in negatieve zin was, zou ik het waarschijnlijk niet hebben genoemd of het hebben ontkend. Als u een mens wilt helpen en u kunt een voorstelling (foto) van die mens te pakken krijgen, dan kunt u zich daardoor zodanig op die mens concentreren dat u kracht kunt zenden naar die mens. U behandelt een foto, maar u geneest de mens van wie de foto is gemaakt. U onderzoekt een foto, u tast haar af of U pendelt haar uit, maar in feite constateert u de huidige situatie en toestand van de persoon die wordt voorgesteld. Dat is reeds sympathische magie.

❖ *Een verhandeling over de correlatie van ogen op een foto met de ogen van de levende mens.....*

Kijk, de foto geeft u een voorstelling van die mens en daardoor treedt die foto voor uw bewustzijn eigenlijk een beetje in de plaats van de persoon. Het resultaat is, dat voor de foto en de mens identiek worden. Dit is feitelijk, omdat het in uw denken zo is. Daarom gaan uw stralingen niet naar de foto zoals u denkt, maar naar de mens, omdat de foto eigenlijk ligt op de plaats, die voor u in uw geestelijke wereld identiek is met de plaatswaarde persoon zich bevindt. Als u het heeft over trillingen, dan moet u ook begrijpen: op een stuk papier kan men die trillingen niet vastleggen. Zo'n foto moet afgedrukt worden, ze gaat in allerlei baden. Hoe wilt u nu die trillingen daarop vastleggen? Maar ze is wel een afstemmingsmiddel. Het zou wat anders zijn, als u een voorwerp gebruikte dat lange tijd door zo'n persoon bij zich is gedragen, dan is daarin inderdaad de lichamelijke trilling aanwezig.

Maar als u een foto behandelt die een hele tijd door een ander in zijn portefeuille is meegedragen, dan zou die persoon in moeilijkheden komen, als het die straling betreft. U zou dan bij wijze van spreken de man van de portefeuille genezen en de persoon op de foto zou er buiten blijven. Dat gebeurt wel eens, maar dat is alleen, indien de mediator te sterk is geïnteresseerd in het proces en daardoor treedt tussen de krachtbron en de persoon die de kracht moet ontvangen. Het is dus nooit de schuld van de krachtbron, maar van de mediator, de bemiddelende factor.

❖ *Kunt u iets vertellen over de intermoleculaire levitatie? a. haar nut: b: u sprak over het zo noodzakelijke innerlijk evenwicht als krachtbron bij het verkrijgen van dat evenwicht.*

Dat wordt wel eens beweerd, maar eigenlijk is het omgekeerd. In de eerste plaats: intermoleculaire levitatie bestaat niet, want levitatie veronderstelt het opheffen van een stoffelijk geheel. Die opheffing kan niet intermoleculair geschieden. Dat kan wel, als je verplaatst. Dan kun je de spanningen tussen de moleculen opvoeren en daardoor in feite een onzichtbaarheid en onaantastbaarheid bereiken waardoor je door alle materie heen ergens anders naartoe kunt gaan: transport dus. Bij levitatie kan dat niet. Bij levitatie worden we met heel iets anders geconfronteerd, namelijk met de afscherming van het gehele "ik" en - dat

geef ik toe - door enige verandering in de rotatie binnen de moleculen. Dus niet van de moleculen onderling waardoor een afscherming ontstaat t.a.v. de zwaartekracht en gelijktijdig een verandering van de tijdruimtelijke verhouding van het ego t.a.v. de omgeving. Dat is de levitatie die men bereikt.

Nu moet u zich eens voorstellen hoe uw vraag is geformuleerd. U zegt in feite: als ik met een lift meega, krijg ik dan permanent de hoogte? Het klinkt een beetje, hatelijk, maar zo is het. Levitatie n.l. is een verschijnsel. Het verschijnsel kan u nooit helpen om de kracht te vinden waaruit het voortkomt. De kracht moet er eerst zijn, dan pas het verschijnsel. Dan is het dus duidelijk, dat je door de levitatie niet leert het innerlijk evenwicht te vergroten, maar dus wel kunt leren bij een bestaand innerlijk evenwicht de gerichtheid van krachten daaruit beter te beheersen. Bij een levitatie treedt geen verandering van rotatie op in het molecuul, wel in het atoom waardoor een spinverandering (verandering van draaiing) en daardoor baantransitie van elektronen t.a.v. de kern kan ontstaan. Deze op zichzelf betekent dan een verandering van verhouding tot het normale tijdruimtelijke continuüm waardoor een afscherming ontstaat welke ongeveer gelijk komt aan een éénpolige magneet. Er ontstaat dus een krachtveld dat magnetische waarden afstoot en daardoor een evenwicht bereikt tussen afstoting en het geheel van de massa in haar verplaatsing. Dat is het enige wat er met levitatie kan gebeuren. Ik weet ik wel, dat er allerlei theorieën daarover in omloop zijn. Maar het eigenaardige is, dat de mensen die het meest over levitatie spreken haar het minst gebruiken. Dit is mij in leerstelligheden heel vaak gebleken. Ik zeg u: wanneer u zelf wervelend wordt, dan verandert u van structuur, u leviteert niet. En wanneer u uw werveling t.a.v. de norm, volledig wijzigt, dan komt u in een energieverhouding t.a.v. het bestaande geheel die alleen vanuit geestelijk standpunt, maar nooit volledig stoffelijk uitdrukbaar is. Zou u namelijk tot een stoffelijke uiting komen, dan krijgt u zo'n enorm schokeffect dat dit zowel voor uzelf als voor datgene waarmee u in contact bent destructief zou kunnen zijn.

❖ *De mens leviteert en dat menselijke lichaam draait naar links enz, enz. Die rotatie noemen sommigen de intermoleculaire levitatie.*

Dit kan alleen, indien de afscherming bij de levitatie dermate onvolledig is dat daardoor het eigen draaiingsmomentum van de aarde wordt overgebracht op het opgeheven lichaam dat als vrij zijnde massa daarop een eigen wenteling begint en die zal dan inderdaad veelal linksom zijn. Zou het rechtsom zijn, dan zou het betekenen dat u onder invloed bent gekomen van waarschijnlijk de maan. Het kan ook de zon zijn. In een dergelijk geval wordt het gevaarlijk, omdat u dan een totaal differente lading heeft op het moment dat deze toestand is afgelopen. En dat betekent grote schokeffecten waardoor uw zenuwgestel nog wel de nodige opoffers kan krijgen.

❖ *Is er een associatie van de ego's van het hedendaagse mensenras met de verloren gegane beschavingen?*

Voor een klein deel misschien nog wel, maar de doorsnee incarnatiecyclus die op het ogenblik nog loopt is toch niet veel ouder dan een half miljoen à 700.000 jaar. De anderen hebben wel in de klas gezeten, maar ze zijn al overgegaan. Nu hebben we een hoop mensen, die vaak groepsgewijs op herhalingsoefeningen zijn. We kunnen niet zeggen, dat die vroegere beschavingen sterk vertegenwoordigd zijn in de incarnatiecycli. Wat we wel kunnen zien is, dat we kort geleden te maken hebben gehad met een sterke Egyptische incarnatiecyclus. Op het ogenblik hebben we te maken met een sterke oosterse, vooral Indiase incarnatiecyclus en een indiaanse incarnatiecyclus zien komen. Dat behoort tot een bepaalde cultuur, een bepaalde beschaving. Dat houdt weer in, dat die mensen dan vooral bijzonder geïnteresseerd zijn in wat daarmee samenhangt. Als ze door hun begrenzing van bewustzijn heen breken, gaan ze zich soms opeens allerlei mystieke en esoterische waarden van het vroeger bestaan herinneren en kunnen daarvoor misschien met de huidige middelen en mogelijkheden nieuwe toepassingen vinden.

❖ *Kunt u zeggen wat trepanatie is?*

Onder trepanatie verstaat men schedelboring. Niet de volledige schedellichting, ofschoon die soms wel zo wordt aangeduid door leken. Bij de schedelboringen in Egypte ging het meestal om beenstukjes die niet veel kleiner waren dan een gulden en niet veel groter dan een rijksdaalder. Tegenwoordig kent men deze techniek nog wel, als het gaat om de druk te verlichten bij een kwetsuur. Maar men geeft over het algemeen aan een volledige schedellichting de voorkeur. De trepanatietechniek werd echter tot in de 2^e wereldoorlog nog

heel vaak gebruikt, als er sprake was van zowel gezwellen die men meende ongeveer te kunnen lokaliseren als ook wanneer het ging om schedeldakbeschadiging waardoor men vrees die voor een druk op een bepaald deel van de hersenen. In het laatste geval werd vaak het gat in het schedeldak opengelaten en onder de hoofdhuid afgedekt met een plaatje van zilver, in enkele gevallen van goud.

❖ *Ter ontwikkeling van het derde oog werden ook schedelboringen gedaan.*

Dat zou ik geen trepanatie willen noemen. Dat is doodgewoon: Iemand die een gaatje in zijn hand heeft en denkt dat hij dat kan verbeteren door een gaatje in zijn hoofd te raken. Dat is allemaal een beetje verkeerd begrepen mystiek. Het gaat in feite om de klier, die zit midden boven de ogen.

Die klier heeft een bepaalde gevoeligheid, die vroeger veel groter was. Dat lag voornamelijk in het infrarood bereik. Die infrarood gevoeligheid is uit de ontstaanscyclus voorgekomen. Dat is niet alleen zo bij mensen, het bestaat bij andere wezens en dieren ook nog. Als de mens die gevoeligheid nu opvoert in activiteit, dan krijgt hij hierdoor de mogelijkheid om zijn gezichtswaarneming a.h.w. aan te vullen. Hij kan dan, zoals dat heet, aura's zien, de ontwikkeling of ontplooiing van chakra's waarnemen, bepaalde helderziende waarnemingen doen op astraal gebied etc. Dat is mogelijk. Maar als je daar nu een gaatje in maakt, dan zegt zo'n klier: (als ze tenminste spreken kan) wat tocht het hier. De theorie is, dat er dan wat meer lucht bij de hersenen komt. Iemand die dat nodig heeft, heeft kennelijk wel een grote leegte onder het schedeldak! Neemt u mij niet kwalijk, dat ik dit wat speels heb afgedaan. Het heeft namelijk niets te maken met het suggestieve doorbreken van deze plaats, die gelijktijdig de plaats van een chakra is waar op suggestieve wijze en met een soort hypnose de gevoeligheid wordt overgebracht naar het bewustzijn en dan kan worden ontwikkeld. Dan zitten we weer in de z.g. lamaïstische magie, een praktijk die in delen van China, Tibet en ook bepaalde delen van zuidelijk Azië lange tijd heeft bestaan. Daar werd wel die prik gegeven, maar er werd geen gaatje in de schedel geboord. Er word alleen aangegeven waar de klier was. En als je goed kijkt, dan blijkt dat die prik op ongeveer dezelfde plaats werd aangebracht waar het z.g. schoonheids- of kasteteken genoemde vlekje werd getekend bij mensen in India.

❖ *U had het over Arcanum. Is dat de geheimhouding die u hanteert bij vraag over de school der Essenen?*

Er zijn Arcana. Arcana is afgeleid van Arcan, de heerser van de maan. Als zodanig betekent het: versluierde waarheden. Een Arcanum is dus niets anders dan een geheim.

Nu is er van de Essenen veel te zeggen dat geheim is, om de doodeenvoudige reden dat deze school nog bestaat, zij het in gewijzigde vorm. De Essenen zijn mensen, die in een tijd dat bepaalde joodse sekten niet aan een persoonlijk voortbestaan geloofden, altijd hebben geloofd aan reïncarnatie. Zij zijn degenen die spreken over "de wagens van vuur". Anders gezegd: over de mogelijkheid om deze aarde te verlaten en daarover bepaalde dingen weten. Ze zijn het die een geheel eigen vertaling van de inhoud van de bijbel hebben, vooral van de Pentateuch, en die die vertaling ook omzetten in een levenspraktijk waardoor ze in staat zijn om bepaalde geestelijke krachten intenser te beleven en om ook incarnatie mogelijk te verschaffen. Dat is het geheim van de Essenen. Maar omdat ze bepaalde machten kunnen en konden ontplooiën die gevaarlijk zouden kunnen zijn ook in deze tijd, wordt juist daarover niets gezegd. En daar moet ik me dan ook maar aan houden.

❖ *Wat heeft dan de betekenis van het arcanum van de tarot daarmee te maken?*

We spreken daar wel over het Arcanum, maar dan gaat het eigenlijk om de z.g. kern- of beeldkaarten. Deze kaarten tezamen geven de symboliek van de mens weer. Het is dus het geheel van situaties waarin een mens zich fysiek en psychisch kan bevinden. Door de manier waarop dit wordt uitgedrukt, kan de mens al bespiegelend zichzelf daarin herkennen en zijn krachten en mogelijkheden daaruit aflezen. Dat was oorspronkelijk de bedoeling. Toen zijn er mensen gekomen die zeiden: Dan kun je ook de toekomst daarmee voorspellen. En sedertdien kun je met tarotkaarten een aardig inkomen verdienen, ook al zeg je weinig wat werkelijk de moeite waard is.

❖ *Een opmerking over bezoekers uit de ruimte die op aarde komen om bepaalde informatie te verschaffen enz. enz.*

De kern van het geheel is volgens mij: het bij een beheerste evolutie van een ras leren kennen (op den duur door middel van overlevering zowel als eigen pogingen) van kosmische wetten

en krachten waardoor men in staat is vele dingen op de juiste wijze te hanteren. Ik heb daarbij o.a. ook riten genoemd. Mag ik u nu een typisch voorbeeld geven?

U kent de z.g. hoppersuits. Dat zijn van die mooie pakken met een klein raketje op je achterwerk, een stuur aan de voorkant en dan kun je fijn vliegen. Stel nu dat zoiets niet is uitgerust met een benzinemotor, maar werkt op b.v. zonnekracht (door wat u noemt zonnepaneeltjes), dan krijg je natuurlijk een soort vogel. En als u ziet dat mensen in hun dansen die vogel nabootsen en ook de spiraalbeweging van de landing (wat men o.a. nog vindt afgebeeld in vele landen van Zuid-Amerika en zelfs nog kan terugvinden in bepaalde vormen van reidansen en zelfs volkdansen), dan zult u zich kunnen voorstellen dat die mensen toen iets dergelijks als bovennatuurlijk hebben ervaren.

De krachten van de ruimtevaarder, die zij toen hebben ervaren, hebben ze willen verwerven door te doen alsof ze, zoals die ruimtevaarder, op aarde landen. En dan zitten we weer middenin de sympatische magie, als ik doe, alsof ik iets ben, ben ik het. Dit is een primitieve regel die niet altijd klopt. Stel u voor dat u nooit van elektriciteit heeft gehoord en u ziet dat iemand zijn hand uitsteekt, daarbij een tuimelschakelaar omdruwt en er is licht. U wilt ook dat het licht wordt. Wat zult u dan doen? U denkt: die beweging is het magische gebaar en dat blijft bij u hangen. Als u zegt: de essentie, dan kan dat o.a. zijn techniek die verkeerd begrepen is waaruit een mysterie is ontstaan. Het is misschien kennis waarbij telepathische signalen nodig zijn om bepaalde werkingen tot stand te brengen. Het is denkbaar, dat er een telepathische schakeling bestaat. Stel u dus voor, dat men in beperkte kring wéét van die telepathie, maar dat de schakeling als zodanig wordt uitgebeeld. Dan wordt dat weer een ritus. Een mysterie is opgebouwd uit kennis plus datgene wat om die kennis - goed of niet goed begrepen - is opgebouwd. De basis is dus in feite een weten dat verder reikt dan algemeen bekend is. En wat ruimtevaarders betreft: zij hebben ook een techniek die veel verder is gevorderd dan voor de mens voorstelbaar is op het ogenblik, dat hij haar beleeft.

❖ *Hoe staat u tegenover de theorieën van von Däniken?*

Dat de goden astronauten waren? Ik moet zeggen, dat maakt mij benauwd. Als alle goden astronauten geweest moeten zijn, lieve mensen, dan zou het hier op aarde zo druk moeten zijn dat je daarvan nog wel de restanten kunt vinden.

Iets anders is - en dat wordt toch ook gezegd door von Däniken, al wordt het m.i. verkeerd onderlijnd - dat er vele bewijzen zijn te vinden op vele verschillende manieren en op vele verschillende plaatsen op aarde, dat er wezens zijn geweest die de aarde van een grote hoogte hebben kunnen beschouwen, en dat er ook wezens zijn geweest die waarnemingen hebben gedaan die waarschijnlijk buiten de aardatmosfeer hebben plaatsgehad, hoe dan ook, of dat telepathisch of anderszins is geweest. Dat kunnen we namelijk aantonen. En op grond daarvan plus de vele overgeleverde verhalen (kijk naar de Hindoese heldenverhalen, in de bijbel vind je ze terug, bepaalde Azteekse en Tolteekse overleveringen maken er ook gewaar van, tot zelfs het adelaarsverhaal van de Sioux-indianen), kom je tot de conclusie: hier is schijnbaar toch wel sprake van wezens die uit de lucht zijn gekomen en die lucht weer zijn ingegaan. Waar ze vandaan komen, weet je niet. Het is aanvaardbaar te maken dat de aarde meermalen door ruimtevaarders of dergelijke is bezocht. Dat wel. Maar dat alle Goden daarom astronauten zijn geweest, is geloof ik een onderschatten van de menselijke fantasie.

❖ *Die bezoekers behoeven toch niet altijd de stoffelijke vorm te hebben aangenomen?*

Als ze die stoffelijke vorm niet nodig hebben, dan hebben ze helemaal geen reden om een ruimtevaartkaart te gebruiken. Dan komen ze ook niet uit de lucht, dan zijn ze er. En dan komen de vlieglegenden zoals "the ship in the sky" e.d. niet in aanmerking. Maar men maakt wel eens de fout dat men denkt, een technisch hoger staand ras is dus ook geestelijk bekwamer. Als ik nu kijk naar het technisch toch wel hoogbeschaafde Westen en de rest van de wereld, dan geloof ik niet, dat dit op aarde op het ogenblik redelijk demonstreerbaar is.

❖ *U spreekt over het verleden, maar de huidige situatie op aarde is toch wel dat nu een wijsheid die uit de mysteriën geput kan worden?*

Ja. Voor u is het misschien een mysterie, maar het is gewoon. Vroeger was het op aarde nog zo, dat je als ruimtevaarder daar rustig naartoe kon gaan. Tegenwoordig zijn de mensen zo wild en gevaarlijk dat je ze liever automatisch blijft gadeslaan en misschien hier en daar wat telepathische zendelingen inschakelt in de hoop, dat ze hen tot besef kunnen brengen van de fouten hun weegs. Dat is de feitelijke situatie. Ruimtevaarders zijn er altijd geweest. Ze zijn er

nu ook. Alleen moet u wel begrijpen, dat ruimtevaarders, nu veel minder kans hebben om een goed contact met mensen te maken dan in het verleden. In het verleden werden ze aanvaard, maar niet begrepen. Nu zouden ze misschien beter begrepen worden maar zeker niet aanvaard, omdat ze een aantasting zouden betekenen van vele menselijke illusies, menselijke verwaandheid en vele machtsbegrippen in de menselijke wereld.

CONCLUSIE

Vrienden, we zijn bezig geweest - ongeacht de afwijkingen - over de wijsheid der mysteriën. Wijsheid is iets anders dan techniek. Wijsheid is begrip. En begrip kun je niet redelijk in woorden uitdrukken. Wijsheid is niet alleen uit te drukken in feiten, maar ontstaat eerst door de wijze waarop die feiten kunnen worden samengevoegd in een harmonisch geheel. De wijsheid van de mysteriën is niet gelegen in de kennis die zij anderen kan geven. Ze is eerder gelegen in het begrip voor het juist harmonisch samenstellen van het erkennen waardoor de mens op een andere manier begint te leven en anders tegenover zijn wereld staat. Als ik u bewust een groot aantal ontwikkelingen welke met die mysteriescholen en hun wijsheid zijn verbonden, heb onthouden, zo heb ik dit gedaan om toch vooral de zaak niet te verwarren. Want geen enkele mysterieschool is slecht, geen enkele mysterieschool is beter dan een andere. Elk heeft een bepaalde mogelijkheid. Maar in elke mysterieschool komt het moment, dat je - een innerlijk evenwicht bereikt hebbend - je eigen weg verder moet gaan, omdat je dan zelf en praktisch moet werken met hetgeen je innerlijk hebt bereikt.

Het is goed te beseffen, dat zolang de mensheid bestaat deze scholing met ons is. Het is goed te weten, dat er eens in Atlantis wijzen waren, die zich graag op hoge plaatsen vestigden en daar in contact waren met wat zij de Goden noemden, maar wat in feite alleen was: een contact met het totaal van het menselijk denken en met het bewustzijn dat in de ruimte wordt uitgestraald. De legenden, de overleveringen krijgen langzaam maar zeker een sprookjesachtige waas. Je vraagt je af, of het nog wel redelijk is om je daarmee bezig te houden. Maar uit die sprookjes is een weg naar een grotere werkelijkheid geboren. Het is niet belangrijk hoe oud de Vrijmetselarij is, wie de echte stichter was van de Broederschap van de Rozenkruisers en dat soort dingen. Belangrijk is, wat je nu kunt bereiken, wat je nu kunt doen. Want de wijsheid van het mysterie leert dat het dwaas is om terug te zien naar wat je was, wanneer je nog iets hebt om naar vooruit te zien en te begrijpen, omdat je dat moet worden.

Misschien is dit een goed slotwoord.

Zeg niet: Dit heb ik bereikt. Zeg: dit voel ik dat ik het moet bereiken.

Probeer dan innerlijk en evenwichtig dit beeld op te bouwen, die krachten te beleven en als je voelt: dit is in mij een zekerheid, maak het dan buiten je kenbaar.